

Dimarts 4 de Quaresma

Text de l'Evangeli (Jn 5,1-3.5-16): Un dia de festa dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem. Hi havia a Jerusalem, vora la porta de les Ovelles, una piscina amb cinc pòrtics, anomenada Betzata en la llengua dels hebreus. Sota aquells pòrtics hi jeia una multitud de malalts: cecs, coixos, paralítics. Entre ells hi havia un home, invàlid feia trenta-vuit anys. Jesús, en veure'l ajagut i sabent que estava així des de feia molt de temps, li diu: «Vols curar-te?». El malalt li respongué: «Senyor, no tinc ningú que em tiri a la piscina en el moment que es remou l'aigua i, mentre jo hi vaig, un altre hi baixa abans que jo». Jesús li diu: «Aixeca't, pren la teva llitera i camina». A l'instant, aquell home va quedar curat, prengué la llitera i caminava.

Aquell dia era dissabte. Per això els jueus deien al qui havia estat guarit: «Avui és dissabte i no t'és permès de portar la llitera». Ell els respongué: «El qui m'ha posat bo m'ha dit: 'Pren la teva llitera i camina'». Li preguntaren: «Qui és l'home que t'ha dit: 'Pren la teva llitera i camina'?». Però el qui havia estat guarit no sabia qui era, perquè Jesús s'havia escapolit aprofitant la gentada que hi havia en aquell indret. Més tard, Jesús el va trobar al temple i li digué: «Ara estàs curat. No pequis més, que no et passin coses pitjors». Aquell home anà a comunicar als jueus que era Jesús qui l'havia posat bo. Per aquest motiu, perquè havia fet això en dissabte, començaren a oposar-se-li.

«Jesús, en veure'l ajagut, li diu: 'Vols curar-te?'»

Avui, sant Joan ens parla de l'escena de la piscina de Betzata. Semblava, més aviat, una sala d'espera d'un hospital de trauma. «Hi jeia una multitud de malalts: cecs, coixos, paralítics» (Jn 5,3). Jesús s'hi va deixar caure.

És curiós!: Jesús sempre està al bell mig dels problemes. Allà on hi ha quelcom per “alliberar”, per fer feliç a la gent, allí hi és Ell. Els fariseus, en canvi, només pensaven en si era dissabte. La seva mala fe matava l'esperit. La mala bava del pecat degotava dels seus ulls. No hi ha pitjor sord que el que no vol entendre.

El protagonista del miracle portava trenta-vuit anys d'invalidesa. «Vols curar-te?» (Jn 5,6), li diu Jesús. Feia temps que maldava en el buit perquè no havia trobat Jesús. Per fi, havia trobat l'Home. Els cinc pòrtics de la piscina de Betzata varen retronir en sentir la veu del Mestre: «Aixeca't, pren la teva llitera i camina» (Jn 5,8). Fou qüestió d'un instant.

La veu de Crist és la veu de Déu. Tot era nou en aquell vell paralític, gastat pel desànim. Més tard, sant Joan Crisòstom dirà que en la piscina de Betzata s'hi guarien els malalts del cos, i en el Baptisme es guareixen els de l'ànima; allà, era de tant en tant i per un sol malalt. En el Baptisme és sempre i per a tothom. En ambdós casos es manifesta el poder de Déu per mitjà de l'aigua.

El paralític impotent a la vora de l'aigua, no et fa pensar en l'experiència de la pròpia impotència per a fer el bé? Com volem resoldre, sols, allò que té un abast sobrenatural? No veus cada dia, al voltant teu, una munió de paralítics que es “mouen” molt, però que són incapaços d'arrencar-se de la seva manca de llibertat? El pecat paralitza, envelleix, mata. Cal posar els ulls en Jesús. Cal que Ell —la seva gràcia— ens submergeixi en les aigües de la pregària, de la confessió, de l'obertura d'esperit. Tu i jo podem ser invàlids sempiterns, o portadors i instruments de llum.